

blootgelegd maar dat betekent niet, aldus de Afdeling, dat het onbehoorlijke bestuur in de Wob-procedure zelf aan de orde komt. Daarin heeft de Afdeling gelijk; daarvoor zijn klachtprocedures bedoeld, waarbij het gaat om een oordeel of een gedraging van een bestuursorgaan al dan niet behoorlijk is (artikel 9:27 Awb). De wetgever hanteert hier overigens het objectieve criterium “niet behoorlijk” in plaats van het subjectieve “onbehoorlijk”. De doelstelling van de Wob is nu eenmaal de openbaarheid van overheidsinformatie en andere invalshoeken horen daarin niet thuis. Of de informatie op zich juist is vormt bijvoorbeeld geen onderdeel van de Wob-procedure (vgl. ABRvS 28 september 1982, ECLI:NL:RVS:1982:AM6780, AB 1983/101, geen correctierecht). Ook wat een verzoeker doet met de informatie is geen onderdeel van de Wob-procedure, tenzij er sprake is van misbruik van recht. In dat geval speelt het (gepretendeerde) doel van het Wob-verzoek wel een rol naast andere factoren, zoals het procesgedrag van een verzoeker (vgl. ABRvS 19 november 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4129, AB 2015/93, m.nt. E.C. Pietermaat).
P.J. Stolk

AB 2021/70

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

13 januari 2021, nr. 201907224/1/R3
(Mr. F.D. van Heijningen)
m.nt. A.G.A. Nijmeijer

Art. 3.9 lid 1 Wabo; art. 4:13 lid 1 Awb

Module Ruimtelijke ordening 2021/8471
ECLI:NL:RVS:2021:55

Omgevingsvergunning. Aanvang en eindigen beslistermijn.

Ingevolge artikel 3.9, eerste lid, van de Wabo beslist het bevoegd gezag op de aanvraag om een omgevingsvergunning binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag. Hieruit volgt al dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de beslistermijn is gestart op 25 augustus 2018 en eindigde op 19 oktober 2018. De kamerstukken en jurisprudentie waarop appellante wijst bieden geen aanknopingspunten voor een andere uitleg van de wettekst. De bedoeling van de wetgever om aan te sluiten bij artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht kan allereerst niet afdoen aan die tekst. Aan de memorie van antwoord komt daarnaast niet de waarde toe die appellante hieraan hecht en de memorie van toelichting zegt uitsluitend iets over

de duur van die beslistermijn, maar niet wanneer deze begint.

Uitspraak op het hoger beroep van appellante, te Enschede, tegen de uitspraak van de Rechtbank Overijssel van 12 augustus 2019 in zaak nr. 19/501 in het geding tussen:

Appellante,
en

Het college van burgemeester en wethouders van Enschede.

Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2018 heeft het college geweigerd appellante een omgevingsvergunning voor het plaatsen van een dakopbouw op de woning aan de locatie in Enschede te verlenen.

Bij besluit van 25 februari 2019 heeft het college het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 12 augustus 2019 heeft de rechtbank het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen; *red.*).

Tegen deze uitspraak heeft appellante hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 november 2020. Appellante, bijgestaan door M.V. Hazekamp, rechtsbijstandverlener te Delden, en het college, vertegenwoordigd door M. Geurts, hebben via een videoverbinding aan de zitting deelgenomen.

Overwegingen

Inleiding

1. Appellante heeft op 24 augustus 2018, om een al bestaande situatie te legaliseren, een omgevingsvergunning aangevraagd voor het plaatsen van een dakkapel op de woning aan de locatie in Enschede. Het college heeft bij besluit van 19 oktober 2018 geweigerd die vergunning te verlenen. Volgens appellante eindigde de termijn voor het nemen van een besluit op de aanvraag op 18 oktober 2018. Derhalve was het college volgens haar op 19 oktober 2018 niet meer bevoegd een besluit te nemen en is de gevraagde vergunning van rechtswege aan haar verleend. De datum van ontvangst van de aanvraag is niet in geschil. In hoger beroep is alleen de vraag aan de orde of de rechtbank terecht heeft overwogen dat de termijn voor het nemen van een beslissing is gestart op de dag na ontvangst van de aanvraag en dus pas op 19 oktober 2018 eindigde.

Het hoger beroep

2. Appellante betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat artikel 3.9, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) zo moet worden uitgelegd dat de beslistermijn start op de dag van ontvangst van de aanvraag en niet de dag erna. Ter onderbouwing van haar standpunt wijst zij onder meer op de memorie van toelichting en een memorie van antwoord over deze bepaling en jurisprudentie van onder andere de Afdeling en de Centrale Raad van Beroep (hierna: de CRvB). De uitspraak van de Afdeling van 13 maart 2019, ECLI:NL:RVS:2019:812, waarnaar de rechtbank verwijst maakt volgens haar geen onderdeel uit van een bestendige lijn.

2.1. Ingevolge artikel 3.9, eerste lid, van de Wabo beslist het bevoegd gezag op de aanvraag om een omgevingsvergunning binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag. Hieruit volgt al dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de beslistermijn is gestart op 25 augustus 2018 en eindigde op 19 oktober 2018. De kamerstukken en jurisprudentie waarop appellante wijst bieden geen aanknopingspunten voor een andere uitleg van de wettekst. De bedoeling van de wetgever om aan te sluiten bij 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht kan allereerst niet afdoen aan die tekst. Aan de memorie van antwoord komt daarnaast niet de waarde toe die appellante hieraan hecht en de memorie van toelichting zegt uitsluitend iets over de duur van die beslistermijn, maar niet wanneer deze begint. Ook de door haar genoemde uitspraak van de Afdeling van 18 oktober 2010 (ECLI:NL:RVS:2010:BO2903) en de uitspraak van de CRvB van 16 september 1997 (ECLI:NL:CRVB:1997:ZB7214) bieden geen grond voor een ander oordeel. In deze uitspraken gaat het namelijk niet om de uitleg van artikel 3.9, eerste lid, van de Wabo. Ook wijst het college in de schriftelijke uiteenzetting terecht op diverse uitspraken van de Afdeling waarin over deze rechtsvraag gelijklopend is geoordeeld. Dat, zoals appellante betoogt, geen sprake is van een bestendige lijn kan al daarom niet worden gevolgd. Gelet op al het voorgaande is de rechtbank terecht tot het oordeel gekomen dat de beslistermijn op de aanvraag pas eindigde op 19 oktober 2018, zodat het op 19 oktober 2018 genomen bestreden besluit aldus bevoegd genomen is. Daarom faalt dit betoog.

Conclusie

3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

1. Bij de toepassing van de reguliere voorbereidingsprocedure van art. 3.9 Wabo, kan een dag meer of minder het verschil maken tussen een rechtmatige afwijzing van een aanvraag om omgevingsvergunning of een verlening van rechtswege van de gevraagde vergunning. In lijn met eerdere rechtspraak oordeelt de Afdeling dat de beslistermijn van acht weken begint te tellen met ingang van de dag (00:00 uur) volgend op de dag waarop de aanvraag is binnengekomen (bijv. ABRvS 21 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2825 met name r.o. 4.3). De Afdeling baseert die lezing op de zinsnede 'na de datum van ontvangst' in het eerste lid van art. 3.9 Wabo. Die zinsnede wijkt af van de regeling in art. 4:13 Awb, waar ten aanzien van het begin van de beslistermijn wordt gesproken over 'na ontvangst'. Daar staat tegenover dat de Wabo elders een andere formulering gebruikt om tot uitdrukking te brengen dat wordt afgeweken van de regeling in de Awb. Ik doel op art. 6.1 lid 1 Wabo waar de inwerkingtreding van een besluit – anders dan volgens art. 3:42 Awb – wordt gefixeerd op de dag (00.00 uur) volgend op de dag waarop het besluit is bekendgemaakt. In die bepaling wordt doelbewust gesproken over 'met ingang van de dag na...' (zie daarover *Kamerstukken II 2006/07, 30844, 8, p. 48*). Uit het oogpunt van consistentie zou mogen worden verwacht dat zo'n formulering ook was gekozen in art. 3.9 lid 1 Wabo om duidelijk aan te geven dat voor het bepalen van het begin (en dus ook het einde) van de beslistermijn, een van de Awb afwijkende regeling geldt.

2. Hoe het ook zij, in de Omgevingswet wordt het anders. Art. 16.64 lid 1 Ow bepaalt dat moet worden beslist binnen acht weken 'na ontvangst van de aanvraag'. Die formulering is gelijk aan de formulering in art. 4:13 lid 1 Awb. Dat betekent dat de Afdeling bij de toepassing van art. 16.64 Ow niet langer de dag na de dag waarop de aanvraag is binnengekomen als beginpunt mag nemen. Een misrekening leidt dan overigens nooit tot een verlening van rechtswege omdat de lex silencio positivo in de Omgevingswet niet van toepassing is verklaard.

A.G.A. Nijmeijer